Pirmininke U. von der Leyen,
Prezidente E. Macronai,
Ministre Pirmininke A. Costa,
Brangūs europiečiai,

labai didžiuojuosi, kad šiandien esu čia. Mes, tokiu unikaliu būdu vykdydami aktyvią pilietinę veiklą, pasiekėme ypatingą etapą, kuris yra itin svarbus kuriant Europą ir užtikrinant tvirtus mūsų ateities pamatus.

Šiandien pasakyta daug kalbų ir manau, kad žinia, kurią turime prisiminti yra, ta, kad Europos ateitis dar nebaigta rašyti, o mūsų istorija priklauso nuo jūsų ir nuo mūsų visų.

Ši diskusija grindžiama nauja realybe, kurios data – vasario 24 d., kai prezidentas V. Putinas įsakė savo armijai įsiveržti į Ukrainą. Tai yra viduramžiškas agresijos veiksmas, kuris pakeitė pasaulį.

Taigi po vasario 24 d. pasaulis tapo visiškai kitoks. Jis tapo daug pavojingesnis. Pasikeitė Europos vaidmuo. Negalime sau leisti prarasti daugiau laiko.

Kaip reagavome į invaziją ir kaip turime reaguoti toliau – šie veiksmai yra mūsų vertybių išbandymas. Mūsų atsako vienybė ir ryžtas nutildė kritikus. Didžiuojamės, kad esame europiečiai. Šiuo keliu turime žengti toliau.

Tačiau tuo metu, kai čia kalbame, Ukrainoje invazija tęsiasi. Bombos vis dar žudo be jokios atrankos. Moterys toliau žaginamos. Turėjo bėgti ir dar bėgs milijonai žmonių. Žmonės vis dar įstrigę tuneliuose po Mariupoliu.

Ukrainiečiai tikisi Europos paramos, kadangi jie žino, ką milijonai europiečių, kurie buvo priversti praleisti pusę šimtmečio užspeisti už geležinės uždangos, jums pasakys: Europa neturi kitos išeities.

Europos ateitis yra susijusi su Ukrainos ateitimi. Grėsmė, su kuria susiduriame, yra reali, o nesėkmės kaina – milžiniška.

Taigi klausiu: kaip mūsų veiksmai bus vertinami istorijoje? Ar ateities kartos skaitys apie tai, kaip daugiašališkumas nugalėjo izoliacionizmą? Ar sutvirtinsime tautų ir žmonių, kurie, kaip anksčiau minėjo Laura, didžiuojasi savo skirtumais, tačiau supranta, kad šiame naujame pasaulyje ateitis gali būti tik bendra, tarpusavio santykius?

Tai priklauso nuo mūsų. Tai mūsų atsakomybė. Šiandien norėčiau pasakyti, kad Europos Parlamentas kovos už stipresnę Europą ir už visa tai, ką reiškia Europa. Ji reiškia laisvę, demokratiją, teisinę valstybę, teisingumą, solidarumą, lygias galimybes.

Tai reiškia, kad klausyti turime daugiau, nei kalbėti. Ir svarbiausia šiame projekte esate Jūs. Svarbu, kad mūsų projektas tarnautų žmonėms Europos kaimuose, miestuose ir regionuose.

Europa gali didžiuotis savo istorija. Sukūrėme bendrąją rinką, užtikrinome plėtrą ir galimybes narėmis tapti naujoms valstybėms, priėmėme visuotinę rinkimų teisę, panaikinome vidaus sienas, sukūrėme bendrą valiutą ir įtvirtinome pagrindines teises mūsų sutartyse. Mūsų Europos projektas – tai sėkmės istorija. Galbūt ne viskas yra tobula, bet esame liberalios

demokratijos, asmens laisvių, minties laisvės, saugos ir saugumo bastionas. Įkvėpimo šaltinis milijonams žmonių Europoje ir visame pasaulyje.

Tačiau šioje Konferencijoje taip pat matome, kad esama atotrūkio tarp to, ko žmonės tikisi, ir to, ką Europa šiuo metu gali pasiekti. Todėl kitas žingsnis turi būti konventas. Būtent to Europos Parlamentas aktyviai sieks. Esama dalykų, kurių tiesiog negalima atidėlioti.

Tai pasakytina apie gynybą. Mums reikia naujos saugumo ir gynybos politikos, nes žinome, kad mums reikia vieniems kitų, nes vieni esame pažeidžiami. Tai nėra naujas dalykas. Galime papildyti esamus aljansus, o ne su jais konkuruoti.

Tai pasakytina apie energetiką. Vis dar pernelyg priklausome nuo autokratų. Todėl vis dar egzistuoja energetinės salos. Todėl turime remti vieni kitus, kad galėtume atskirti nuo Kremliaus ir investuoti į alternatyvius energijos šaltinius. Juk suprantame, kad atsinaujinantieji energijos ištekliai reiškia ne tik saugumą, bet ir aplinkos apsaugą. Tačiau šiuos tikslus galime pasiekti tik veikdami kartu.

Tai pasakytina ir apie klimato kaitą. Tai visai kartai tenkantis iššūkis, o Europa gali didžiuotis, jog ėmėsi lyderės vaidmens.

Tokia pat nuostata taikytina kalbant apie sveikatos sektorių. Turime atsižvelgti į pandemijos metu įgytą patirtį ir susieti savo sveikatos sistemas, dalytis informacija ir sutelkti išteklius. Jei atsiras kitas virusas, negalime leisti, kad jis paralyžiuotų mūsų gyvenimą. Mūsų pirmasis instinktas negali būti grindžiamas noru atkurti praeities sienas.

Tokia pat nuostata taikytina kalbant apie mūsų ekonomikos modelį. Turime užtikrinti pakankamą lankstumą ir nesurišti rankų ateinančioms kartoms. Galime kurti darbo vietas, kurių mums reikia, kad klestėtume.

Tokia pat nuostata taikytina kalbant apie migraciją. Kaip matyti iš vaizdo medžiagos ir pasakojimų, mums reikalinga sistema, kuri būtų teisinga asmenims, kuriems reikia apsaugos, ir kuria negalėtų pasinaudoti tie, kuriems apsauga nebūtina, ir kuri ryžtingai veiktų prieš tuos, kurie piktnaudžiauja pažeidžiamiausiais planetos žmonėmis.

Tokia pat nuostata taikytina kalbant apie lygybę ir solidarumą. Mūsų Europa turi likti ta vieta, kurioje galite būti tuo, kuo norėtumėte būti, o siekiant savo tikslų neturi įtakos tokie veiksniai, kaip antai gimimo vieta, lytis ar seksualinė orientacija. Europa, kurioje ginamos mūsų teisės – moterų, mažumų teisės ir mūsų visų teisės. Europa, kurioje niekas nepaliekamas nuošalyje.

Noriu, kad Europa pirmautų visose šiose minėtose ir kitose srityse. Nes jei ne mes, tai kas tuomet?

Brangūs europiečiai,

Šioje Konferencijoje dėl Europos ateities dalyvauja šimtai tūkstančių visos Europos žmonių. Kelis mėnesius trukusios diskusijos ir intensyvūs debatai – tai intensyvi patirtis, liudijanti dalyvaujamosios demokratijos galią. Norėčiau padėkoti už tikėjimą Europos pažadu.

Norėčiau pareikšti ypatingą padėką Guy‘ui Verhofstadtui, Dubravkai Šuica bei įvairiems Tarybai pirmininkaujančių valstybių narių atstovams – Ministrui Pirmininkui A. Costai ir

Ministrui Clement‘ui Beaune, ačiū Jums už vadovavimą šiam procesui. Taip pat norėčiau padėkoti mūsų mirusiam Pirmininkui Davidui Sassoli, šiandien jis nepaprastai didžiuotųsi. Žinoma, šis procesas nebūtų buvęs įmanomas be institucijų darbuotojų, todėl prašau paploti Europos Parlamento ir institucijų darbuotojams, kurie atliko puikų darbą. Dėkoju visiems už tai, kad tikite šia veikla, už kovą Europos labui, už kovą su cinikais.

Lengviau būti ciniku ir populistu ir rūpintis tik savo kiemu, tačiau turėtume priešintis populizmui, cinizmui ir nacionalizmui, nes taip melagingą viltį teikia tie, kurie neturi atsakymų. Tie, kurie bijo žengti sunkiu ir ilgu keliu siekiant pažangos.

Europa niekada nebijojo. Dabar atėjo laikas žengti į priekį, o ne grįžti atgal.

Štai ir vėl gyvename nepaprastai svarbiu Europos integracijos momentu ir joks pokyčių pasiūlymas neturėtų būti kategoriškai atmetamas. Reikėtų apsvarstyti visus procesus, reikalingus tikslui pasiekti.

Būdama studentė pradėjau dalyvauti politikoje, nes maniau, kad mano kartos vieta yra Europa. Tuo tikiu ir dabar. Neskirstome Europos į seną ir naują. Neskirstome valstybių į dideles ir mažas. Suprantame, kad idėjos yra svarbiau nei geografija.

Šio jausmo ir momento, kai prieš 18 metų dešimt šalių, įskaitant mano gimtąją šalį, įstojo į ES, nepamiršiu niekada. Tą gegužės 1 -ąją skaičiavome sekundes iki vidurnakčio. Taigi galite įsivaizduoti kokį džiaugsmą juto, kaip aistringai ir kupini vilties tikėjo žmonės. Šiandien Ukrainoje, Gruzijoje, Moldovoje ir Vakarų Balkanuose gyvenantys žmonės žvelgia į mus ir tikisi to paties. Žinoma, kiekviena šalis turi eiti savo keliu, tačiau neturėtume bijoti išlaisvinti Europos galios užtikrinti žmonėms geresnį gyvenimą, kaip nutiko mano šalies atveju.

Taigi susirinkome Europos dieną metais, dedikuotais jaunimui, čia, Europos Parlamento būstinėje Strasbūre. Nėra kitos, didesnę simbolinę demokratijos galios, Europos galios reikšmę turinčios vietos, kur būtų galima kartu žengti kitą žingsnį.

Europa mus kviečia, atėjo laikas atsakyti. Tai mūsų laikas.

Ačiū.